FUNCȚII DE INTRARE – IEȘIRE PENTRU CARACTERE ȘI ȘIRURI DE CARACTERE

1. Funcții de intrare (citire)

1.1. int getc(FILE *stream);

- citeşte un caracter dintr-un fişier deschis pentru citire sau de la dispozitivul standard de intrare (stdin de obicei asociat tastaturii) şi incrementează indicatorul de poziție al fişierului pentru a adresa următorul caracter
 - are prototipul în STDIO.H;
- returnează în caz de succes, caracterul citit (convertit în int fără extensie de semn) sau EOF pentru end-of-file sau eroare.

1.2. int getchar(void);

- citeşte un caracter de la stdin (dispozitiv standard de intrare);
- are prototipul în STDIO.H;
- este o macrodefiniție (definit ca getc(stdin)) care returnează următorul caracter de la stdin;
- în caz de succes, getchar() returnează caracterul citit, după ce l-a convertit într-un int fără extensie de semn. Pentru end-of-file (sfârşit de fişier) sau eroare, returnează EOF (definit în STDIO.H ca -1). Caracterul CTRL-Z (0x1A) este interpretat ca EOF şi convertit în -1 :
- funcţia lucrează bufferat (line buffered), adică nu putem prelucra caracterele citite până când nu s-a tastat Enter; caracterele introduse sunt memorate intr-un buffer şi abia după ce se tastează Enter, funcţia le citeşte de acolo.

1.3. char *fgets(char *s, int n, FILE *stream);

- citeşte un şir de caractere dintr-un fişier deschis pentru citire sau de la tastatură în cazul în care **stream** este **stdin**:
 - are prototipul in STDIO.H;
- funcţia un şir de caractere terminat cu Enter de la tastatură sau o linie dintr-un fişier. Citirea se opreşte la sfârşitul liniei sau la citirea a **n-1** caractere (se ia în considerare prima condiţie îndeplinită). Funcţia păstrează în şir caracterul **n**, după care adaugă **0**.
 - şirul citit se stochează în s

- funcţia returnează adresa şirului de caractere citit în caz de citire corectă, valoarea 0 (zero) la citirea sfârşitului de fişier şi în caz de eroare.

- spre deosebire de funcţia **gets** (a cărei descriere urmează), funcţia **fgets** controlează şi lungimea şirului de caractere, nepermiţând depăşirea lungimii specificate de programator. Din acest motiv se recomandă folosirea acestei funcţii şi nu a funcţiei **gets**.

2. Funcții de ieșire (scriere)

2.1. int putc(int c, FILE *stream);

- scrie un caracter intr-un flux (stdout sau un fişier deschis în scriere);
- are prototipul în STDIO.H;
- returnează caracterul c pentru succes, altfel EOF.

2.2. int putchar(int c);

- trimite un caracter la stdout (dispozitiv standard de iesire);
- are prototipul în STDIO.H; este definit ca: putc(c, stdout);
- returnează caracterul c pentru succes, EOF pentru eroare.

2.3. int fputs(const char *s, FILE *stream)

- scrie un şir de caractere terminat cu **\0** într-un fişier (sau pe monitor când fişierul indicat (stream) este stdout). Se presupune că şirul are deja în componență **\n**;
 - are prototipul în STDIO.H;
 - returnează ultimul caracter scris, iar în caz de eroare returnează EOF.

2.4. int puts(const char *s);

- trimite un şir de caractere la stdout;
- are prototipul în STDIO.H;
- funcția copie șirul s (terminat cu NULL) la stdout, adăugând un newline (linie nouă);
- returnează o valoare pozitiva pentru succes, altfel EOF.

3. Funcții pentru clasificarea caracterelor

În continuare sunt prezentate câteva macrodefiniţii din CTYPE.H, care ne ajută sa diferenţiem între ele caracterele.

(a) int isalpha(int c);

returnează un întreg diferit de zero, dacă c este literă (a ... z sau A ... Z).

(b) int isascii(int c);

returnează un întreg diferit de zero dacă octetul inferior al lui c este în intervalul
0 ... 127 (0x00 ... 0x7F)

(c) int iscntrl(int c);

- returnează un întreg diferit de zero dacă c este caracterul Del (0x7F) sau un caracter de control obișnuit ce are codul ASCII în gama 0x00 ... 0x1F

(d) int isdigit(int c);

- returnează un întreg diferit de zero dacă c este o cifră zecimală (0 ... 9)

(e) int islower(int c);

- returnează un întreg diferit de zero dacă c este literă mică (a ... z).

(f) int isspace(int c);

- returnează un întreg diferit de zero dacă c este spaţiu(' '), tab('\t'), carriage return('\r'), new line('\n'), vertical tab('\v') sau form feed('\f').

(g) int isupper(int c);

- returnează un întreg diferit de zero dacă c este literă mare (A ... Z).

(h) int isxdigit(int c);

returnează un întreg diferit de zero dacă c este cifră hexazecimală (0 ... 9, a ... f, A
... F).

TEMA 1

Problema 1.1

Scrieţi un program care număra apariţiile unui anumit caracter într-o secvenţa de caractere citită de la tastatură.

Problema 1.2

Să se scrie un program care contorizează toate apariţiile vocalelor (fiecare în parte) dintr-o secvenţă citită de la tastatura. Se va include posibilitatea reluării programului la cerere.

Problema 1.3

Scrieţi un program care foloseşte două funcţii proprii care convertesc textul dintr-un fişier în litere mari sau litere mici după cum se indică prin dialog de la tastatură. Nu se va face apel la funcţiile de conversie din bibliotecă.

Problema 1.4

Să se scrie un program care afișează lungimile cuvintelor dintr-o secvenţa citita de la tastatura, secvenţa încheiata cu Enter. Se consideră că orice cuvânt se termină la primul caracter alb. Nu se vor folosi funcţiile de bibliotecă pentru lungimea unui şir.

TEMA 2

Problema 2.1

Să se scrie o funcție care are un parametru de tip unsigned long care reprezintă un număr dat în baza 10 și care calculează reprezentarea valorii parametrului funcției în baza 16 și depune rezultatul într-un șir de caractere dat ca al doilea parametru al funcției (șirul de caractere va începe cu 0x sau 0X).

Să se testeze funcția scrisă într-un program care citeşte un număr întreg de la tastatură și afișează șirul de caractere corespunzător reprezentării în baza 16.

(Nu se vor folosi eventualele funcții de conversie existente în bibliotecule mediului).

Problema 2.2

Se citeşte de la tastatură un text format din mai multe linii până la întâlnirea combinației de taste CTRL/Z (Windows) sau CTRL/D (Linux).

Stabiliţi numărul de litere, cifre, numărul de separatori, numărul de cuvinte, numărul de propoziţii (o propoziţie se termină cu .) şi numărul de aliniate (un aliniat începe cu un TAB).

De asemenea, se vor afişa numărul total de caractere şi procentele de litere şi cifre din numărul total de caractere.

Cuvintele sunt separate prin caractere albe, punct, virgulă, două puncte, punct virgulă şi cratimă. La sfârşitul fiecărei propoziții avem un punct utmat de un spaţiu, iar un aliniat este terminat cu punct urmat de sfârşit de linie.

Indicaţie:

Textul se citeşte caracter cu caracter. Caractere albe sunt spaţiu, TAB, Enter. Nu se vor folosi alte funcţii de bibliotecă decât cele pentru citire şi scriere.